

Sygn. akt I C 768/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 grudnia 2018 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko M. S.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. kwotę 7 184,42 zł (siedem tysięcy sto osiemdziesiąt cztery złote 42/100), z tym, że zasądzoną należność rozkłada na dwadzieścia cztery raty miesięczne, w tym dwadzieścia trzy raty w kwocie po 300 zł i dwudziesta czwarta rata w kwocie 284,42 zł płatne do 10-go dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca po którym nastąpi uprawomocnienie wyroku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

II. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. kwotę 2 067,00 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 768/18

UZASADNIENIE

(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. w dniu 24 września 2018 roku wytoczył powództwo przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 7 184,42 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 2 września 2016 roku pozwana zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. umowę pożyczki o numerze (...). Pomimo precyzyjnie ustalonych w umowie zasad zwrotu udzielonej pożyczki, pozwana nie wywiązała się z warunków umowy. Ponieważ pozwana nie dokonywała spłaty pożyczki zgodnie z ustaleniami umownymi, umowa została wypowiedziana i z dniem 12 lutego 2018 roku kwota stała się wymagalna. W dniu 5 września 2016 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu względem

pozwanej wierzytelności na rzecz powoda. Powód zawiadomił pozwaną o nabyciu przedmiotowej wierzytelności i wezwał ją do dobrowolnej spłaty zadłużenia, jednak wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powód wskazał, że na dochodzoną pozewem należność składa się:

- 3 522,42 zł – niespłacony kapitał pożyczki,
- 111,65 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od niespłaconych rat pożyczki do dnia wypowiedzenia umowy,
- 269,10 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od należności przeterminowanych rat kapitałowych, naliczone od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy do dnia sporządzenia pozwu (24.08.2018r.),
- 3 281,25 zł – pozostała, niespłacona część opłaty operacyjnej, naliczona zgodnie z warunkami umowy.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 28 września 2018 roku, Sąd Rejonowy w Pizzu nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana M. S. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu podniosła zarzut: nieudowodnienia roszczenia, braku skutecznego doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty i oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, oraz zarzut przedawnienia roszczenia.

Natomiast na rozprawie w 18 grudnia 2018 roku pozwana przyznała, że łączyła ją z wierzycielem pierwotnym przedmiotowa umowa pożyczki oraz, że posiada z tego tytułu zadłużenie wobec powoda w wysokości dochodzonej pozewem. Wskazała, że wpadła w spiralę długów. Żeby spłacić poprzednie zobowiązania finansowe, zaciągała kolejne mimo, że warunki umów były niekorzystne. Do spłacenia ma około 20 zobowiązań z tytułu umów pożyczek i kredytu. Powoli je spłaca. Podniosła, że na utrzymaniu ma 11-letnią córkę. Pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Zatrudniona jest w Starostwie Powiatowym w P. za wynagrodzeniem w wysokości 2 500 złotych netto. Podjęła także dodatkową pracę na podstawie umowy zlecenia. Łącznie osiąga dochód w kwocie 3 000 złotych netto miesięcznie. Z uwagi na powyższe pozwana wniosła o rozłożenie przedmiotowej należności na raty w wysokości po 300 złotych miesięcznie oraz o odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 września 2016 roku pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W., a M. S. została zawarta umowa pożyczki numer (...), w ramach której M. S. przyznana została kwota 9 974,88 złotych, z której potrącony został całkowity koszt pożyczki, w tym: odsetki naliczone za cały okres obowiązywania umowy w kwocie 974,88 złotych i opłata operacyjna w kwocie 4 500,00 złotych, a wypłacona została kwota 4 500,00 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, M. S. zobowiązała się do spłaty pożyczki w 48 miesięcznych ratach w kwocie po 207,82 złotych, płatnych do 2-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od 2 października 2016 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa pożyczki k. 15-22)

Na podstawie umowy cesji, wierzytelność względem M. S. wynikającą z umowy pożyczki numer (...) zawartej 2 września 2016 roku, nabył (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., który na podstawie umowy z 5 września 2016 roku wierzytelność tą przelał na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.. M. S. została zawiadomiona o zmianie wierzyciela.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa sekurytyzacji z 05.09.2016r. k. 74-79; pismo z 12.09.2016r. k. 10)

Pismem z 12 grudnia 2017 roku (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. wezwał M. S. do dobrowolnej zapłaty zaległych rat pożyczki w łącznej wysokości 587,37 złotych w terminie nie później niż do 26 grudnia 2017 roku, pod rygorem wypowiedzenia umowy i postawienia całego zobowiązania w stan natychmiastowej wykonalności.

Po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w wezwaniu do zapłaty, (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. pismem z 28 grudnia 2017 roku wypowiedział M. S. umowę pożyczki nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, wskazując, że łączne zadłużenie wynosi 6 962,80 złotych.

Zobowiązanie stało się wymagalne z dniem 12 lutego 2018 roku

(okoliczności bezsporne, dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty k. 11-12; wypowiedzenie umowy pożyczki k. 13-14)

Z tytułu umowy pożyczki numer (...) z dnia 2 września 2016 roku do spłaty przez M. S. pozostaje kwota 7 184,42 złotych, w tym:

- 3 522,42 zł – niespłacony kapitał pożyczki,
- 111,65 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od wymagalnych rat pożyczki do dnia wypowiedzenia umowy,
- 269,10 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od należności przeterminowanych rat kapitałowych, naliczone od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy do dnia sporządzenia pozwu (24.08.2018r.),
- 3 281,25 zł – niespłacona część umownej opłaty operacyjnej.

(okoliczność bezsporna, dowód: tabelaryczne zestawienie wpłat ze sposobem księgowania k. 46; tabela odsetek za opóźnienie k. 47)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Obowiązkiem wierzyciela pierwotnego było więc udostępnić pozwanej określoną ilość pieniędzy, natomiast obowiązkiem pozwanej po udzieleniu jej przez pożyczkodawcę pożyczki było zwrócić pożyczoną kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwana ostatecznie nie kwestionowała, że jest pożyczkobiorcą w zakresie powołanej przez powoda umowy pożyczki, a także, iż udzielono jej umówionej kwoty. Nie kwestionowała również, że do spłaty pozostała jej należność w wysokości 7 184,42 złotych. Wyjaśniła, że brak terminowej spłaty jest wynikiem trudnej sytuacji finansowej. Podkreśliła jednak, że chce uczciwie spłacić przedmiotowy dług, przy czym z uwagi na szereg innych zobowiązań finansowych i małoletnie dziecko na utrzymaniu, nie jest w stanie tego zrobić jednorazowo.

W związku ze stanowiskiem pozwanej, Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu. Wysokość zobowiązania pozwanej została należycie przez powoda udokumentowana i ostatecznie nie była przez pozwaną kwestionowana.

W konsekwencji, na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. i umowy pożyczki z dnia 2 września 2016 roku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 7 184,42 złotych.

Na podstawie art. 320 k.p.c., zasądzoną należność Sąd rozłożył na 24 miesięczne raty płatne do 10-ego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca który nastąpi po uprawomocnieniu się niniejszego orzeczenia, w wysokości po

300,00 złotych każda, przy czym ostatnia rata w wysokości 284,42 złotych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Wskazać należy, że powołany wyżej przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku.

Przepis art. 320 k.p.c. i sposób ustalenia spłaty w ratach stanowi odstępstwo od ogólnych reguł wymagalności roszczenia. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, iż wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c. Jak wskazano wyżej, pozwana wyraża wolę spłaty przedmiotowego zadłużenia, jednakże nie posiada środków na dokonanie jednorazowej spłaty długu. Nie bez znaczenia jest trudna sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanej. M. S. pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Na utrzymaniu ma małoletnie dziecko. Z tytułu wynagrodzenia za pracę osiąga dochód w łącznej wysokości 3 000,00 złotych netto miesięcznie, a do spłaty posiada około 20 innych zobowiązań finansowych.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że jednorazowa spłata zasądzonego świadczenia byłaby dla pozwanej bardzo utrudniona i narażałaby ją na niepowetowane szkody.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o § 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1 800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 250,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu. Łącznie 2 067,00 złotych.